

## A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szakály Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szakály Zoltán ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. r. és **II.rendű felperes neve** (I. II. rendű felperes címe) II. r. felpereseknek - a dr. Ódry Viktória jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. június 16. napján kelt 1.P.20.417/2011/9. számú ítélete ellen a felperesek által 10. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 10.000 (tízezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek édesanyja, néhai B. A-né a P. belterületen (jelenleg külterületen) lévő 094. hrsz.-ú szántó megjelölésű ingatlanból 2068/47938 tulajdoni hányadot részarány kiadás címén megszerzett, tulajdonjoga 1997. március 17-én került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. A Z. Körzeti Földhivatal a 41444/1997. számú ügyirat átvezetése során a fenti ingatlan tulajdoni hányad tulajdonosának nevét - születési dátumuk azonossága alapján - B. A-néról S. K-néra írta át. A földhivatalnál bizonylat nem lelhető fel arról, hogy e bejegyzésről B. A-nét határozattal értesítették volna. Az ingatlan-nyilvántartásba fenti módon bejegyzett S. K-né az ingatlan tulajdoni hányadot jóhiszemű harmadik személynek értékesítette, amelynek folytán a

jóhiszemű vevő tulajdonjoga 2001. október 17. napján került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. Az erre vonatkozó földhivatali határozat B. A-né részére történő kézbesítése utólag nem igazolható.

Az e tulajdoni hányad haszonbérbe adása alapján előterjesztett földhasználati jog bejegyzése iránti kérelmet a Z. Körzeti Földhivatal 2008. április 3-án kelt határozatával elutasította. B. A-né e határozatból szerzett tudomást arról, hogy a perbeli ingatlan tulajdoni hányad az ingatlan-nyilvántartás szerint már nincs a tulajdonaként nyilvántartva. A határozatot részére 2008. április 9-én kézbesítették, ellene jogorvoslattal nem élt. B. A-né 2008. május 25-én elhunyt, örökösei gyermekei, az I. és II. r. felperesek.

A II. r. felperes 2008. október 28. napján kelt névösszevonás kijavítása iránti kérelme nyomán a Z. Körzeti Földhivatal 2009. február 6-án kelt levelében tájékoztatta a II. r. felperest a névösszevonás, illetve a téves bejegyzés tényéről. A felperesek e levél kapcsán szereztek tudomást a földhivatal tévedéséről, arról, hogy a jelzett ingatlan tulajdoni hányad B. A-né nevéből S. K-né nevére került, illetőleg arról, hogy időközben azt S. K-né jóhiszemű harmadik személy részére értékesítette, így a tulajdonos nevének kijavítása iránti kérelem teljesítése a jóhiszemű jogszerző harmadik személy jogát sértené.

A Z. Megyei Földhivatal a II. r. felperes 2009. április 15. napján érkezett kérelmére 2009. május 26-án kelt levelében tájékoztatta a II. r. felperest arról, hogy tulajdoni igényét bírósági úton érvényesítheti, mert a kijavításra a földhivatali eljárás keretében már nincs lehetőség.

A felperesek keresetükben közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése címén 100.000 forint kártérítés megfizetésére kérték az alperes kötelezését azzal, hogy elsődlegesen közbenső ítélet meghozatalát kérték.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, hivatkozva arra, hogy a felpereseknek nincs keresetösségi joga, illetőleg arra, hogy a követelés elévült.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak egyetemlegesen 10.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket és az alperesnek egyetemlegesen 10.000 forint perköltséget.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság a felperesek keresetösségi jogának hiányára vonatkozó alperesi védekezést. Megállapította azonban, hogy a felperesek követelése elévült figyelemmel arra, hogy a felperesek jogelődjének kára a 2001. október 17-ei földhivatali határozat meghozatalával keletkezett. A felperesek tekintetében az elévülési idő a tudomásszerzésükig nyugodott, ami a Z. Körzeti Földhivatal 2009. február 6-ai levele nyomán következett be. Ekkor nyílt meg számukra a Ptk. 326.§ (2) bekezdése szerinti egyéves igényérvényesítési határidő,

keresetlevelüket azonban csak e határidőn túl, 2011. március 18-án terjesztették elő.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és a felperesek keresetének teljesítése, valamint az alperes perköltségben való marasztalás iránt a felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérelmük indokaként előadták, hogy álláspontjuk szerint a II. r. felperes által 2008. október 28-án az alperes jogelődjénél előterjesztett kijavítás iránti kérelem az elévülést megszakította. Hivatkoztak arra is, hogy a Z. Körzeti Földhivatal 2009. február 6-án kelt levelének az a kitétele, amelyben az alperes jogelődje kijelentette, hogy „ezért történhetett meg az, hogy az ügyintéző sajnálatos módon az ő édesanyja nevét felülírta” - a kártérítési felelősséget elismerő nyilatkozatnak minősül, és ugyancsak elismerést tartalmaz a Z. Körzeti Földhivatal által a Z. Megyei Földhivatal vezetőjének címzett, 2009. március 2-án kelt levélnek az a része, amely szerint „az 1997. október 28-án elkövetett hibás ingatlan-nyilvántartói intézkedésről, melynek eredményeképpen az ügyben az örökösök részéről további válaszlépésekre számíthatunk”. E nyilatkozatok az elévülést megszakították, ezért a felperesek, mint néhai B. A-né jogutódai a jogszabályi határidőn belül érvényesítették kártérítési követelésüket.

Arra is hivatkoztak, hogy az elévülés nyugszik abban az esetben, ha a károsult a kárának bekövetkezéséről nem tud, vagy arról a körülmények miatt nem tudhat, és ez akadályozza őt a károsodástól számított határidőben történő igényérvényesítésben. A jogosult a követelését menthető okból akkor sem tudja érvényesíteni, ha a kár összegéről nem szerez tudomást. Előadták, hogy a felperesek a káruk összegéről mind a mai napig nem szereztek tudomást, ezért is éltek azzal a lehetőséggel, hogy a perben a jogalapra vonatkozóan közbenső ítélet meghozatalát kérték, és kárigényüket jogfenntartással 100.000 forintban terjesztették elő.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg a tényállást, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A helyes tényállásból helyes jogi következtetések levonását követően érdemben is helyes az elsőfokú bíróság döntése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság arra utal, hogy a Ptk. 326.§ (2) bekezdése szerint, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt vagy abból egy évnél kevesebb van hátra.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek az alperes jogelődje 2009. február 6-ai levelének tartalmából szereztek tudomást arról, hogy őket károsodás érte, erre tekintettel a Ptk. 326.§ (2) bekezdése szerinti egy éves jogvesztő határidő ettől az időponttól kezdődött a felperesek tekintetében - figyelemmel arra, hogy ez időpontra a károsodás tényleges bekövetkezésétől (2001. október 17.) számított Ptk. 324.§ (1) bekezdés szerinti elévülési idő már eltelt.

A Ptk. 327.§ (1) bekezdése értelmében a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá a megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A Ptk. 327.§ (1) bekezdése szerinti írásbeli felszólításnak illetve elismerésnek azonban az elévülést félbeszakító hatása elévült követelés tekintetében már fogalmilag kizárt, ilyen követelésnek már csak keresettel való érvényesítésére van lehetőség.

Helytállóan állapította meg ugyanakkor az elsőfokú bíróság azt is, hogy tartalma szerint az alperes jogelődjének 2009. február 6-án kelt levele nem tekinthető a kártérítési felelősség elismerésének, azzal az alperes csupán a téves bejegyzés tényét ismerte el. A 2009. március 2-án a Z. Körzeti Földhivatal vezetője által a Z. Megyei Földhivatal vezetőjének címzett levél címzettjei nem a felperesek, így az erre figyelemmel, és tartalma alapján sem tekinthető a felperesek kártérítési követelése elismerésének.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felpereseknek a téves földhivatali eljárásról történő tudomásszerzésével az igényérvényesítéshez szükséges valamennyi információ rendelkezésükre állt. Tudomást szereztek ugyanis arról, hogy káruk keletkezett abból, hogy az alperes jogelődjének téves intézkedése folytán nem kerülhetett édesanyjuk hagyatékába a perbeli ingatlan tulajdoni hányad, amelyből kifolyólag az nem képezhetette az örökség tárgyát, így az ingatlan tulajdoni hányad forgalmi értékének megfelelő összegű káruk keletkezett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bírósági eljárás során, a bizonyítási eljárás keretében feltárandó kérdés lett volna a perbeli tulajdoni hányad forgalmi értéke. A pontos összeg ismeretének hiánya a felperesek igényérvényesítését semmiben nem akadályozta.

Az alaptalanul fellebbező felperesek perköltséget nem igényelhetnek és az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése, valamint a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartoznak a per tárgyi illeték-feljegyzési jogos voltára tekintettel le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket. Egyéb megtérítendő másodfokú költség nem merült fel, ezért arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés e) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2011. szeptember 15.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró